

1936 -1939

Màrtirs del bisbat de Lleida

Núm. 1

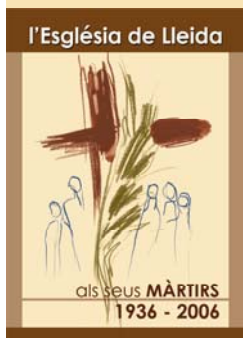
Juliol - 2008

Comencem aquest full, que vol ser **vehicle d'informació i comunicació** sobre “els nostres màrtirs” de Lleida: els 169 màrtirs, sacerdots i laics, del Bisbat de Lleida, encapçalats per Rafael García Segura, que era aleshores el Vicari General.

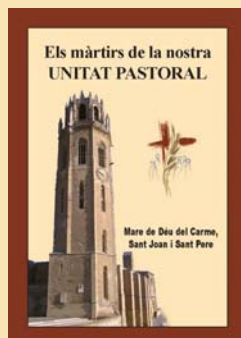
Recordem unes dades:

- ✓ Configuraren el procés diocesà: 128 mossens, 1 seminarista i 30 seglars.
- ✓ El procés de beatificació o declaració de martiri va començar el dia 31 de juliol de 2003. Va cloure's el 5 de novembre de 2006 a la catedral de Lleida. 15 dies després es van dipositar a Roma les caixes amb tota la documentació.
- ✓ D'un dia a l'altre estem esperant que ens arribi el decret de validesa del procés: és a dir, conforme que tot es va fer segons les normes corresponents de la Congregació.

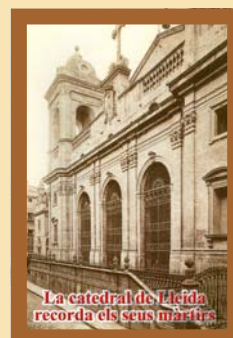
Publicacions. Fins al moment present s'han editat els llibres o fulletons dels quals posem aquí la portada i un breu comentari de cadascun. Hi ha també diversos arxiprestats interessats en fer un fulletó per donar a conèixer aquells màrtirs que tenen relació de naixement o de martiri amb les seves parròquies.

Fou el primer llibre, de 109 pàgines, amb la biografia resumida de tots els màrtirs del procés i les fotografies de què disposàvem.

Les parròquies que formen la Unitat Pastoral de sant Joan, sant Pere i el Carme ens han presentat aquí els seus màrtirs (22 mossens i 7 laics).

També la Catedral de Lleida ha volgut honorar en un fulletó els membres (22 en total) del Capítol Catedral que moriren màrtirs.

Aquest butlletí vol servir també per anar-vos comunicant les “**gràcies**” **obtingudes** per intercessió d'aquests màrtirs. Són “amics de Déu” que es posen al servei de les nostres necessitats espirituals i materials. Avui i aquí us resumirem tres d'aquestes “gràcies” que s'han rebut després d'invocar els màrtirs que assenyalarem:

*Mi nombre es ..., soy ciudadano de Barcelona y asiduo al mundo de Internet. Precisamente por esta vía, pude contactar, el año 2006, con la página biográfica de los mártires de Lleida y sinceramente me llamó la atención de uno de ellos, **Josep Serret Julià**...; me impresionó que reclamara a Dios el perdón para quienes lo ejecutaron.*

Tanto me llamó la atención que, en un momento muy delicado que atravesé hace ya algún tiempo, personal y profesional, pedí que me concediese la digna y humilde tarea de poder desempeñar un trabajo cualquiera, a pesar de que yo dispongo de licencia como periodista.

Puedo asegurar y verificar que en cuestión de dieciocho horas, afortunadamente, encontré trabajo y que todavía lo conservo. Jamás olvidaré en mi vida tal experiencia, como tampoco jamás olvidaré la memoria de esta persona que impactó en mi corazón y seguro que en el de muchos.

Sr. Josep Serret Julià

També respecte a aquest màrtir seglar, **Josep Serret Julià**, ens escriu el seu propi fill, Joan Serret, tot enviant-nos la carta que el seu pare va fer a la seva esposa, moments abans de ser afusellat. La reproduïm a continuació:

Querida esposa: Voy a morir, yo estoy tranquilo, pues voy a la eternidad, lo siento por ti, pues eres la que vas a pasarlo mal. Te pido que una vez haya pasado todo, no acuses a nadie de los que me han acusado. Yo ya les he perdonado, deja que DIOS haga justicia. Lo otro que te pido es que subas a nuestros hijos en el amor y temor de Dios y que sean unos hombres de bien. Yo estaré contigo desde la eternidad. Adiós, mi querida Pilar. Hasta el cielo. Tu esposo: José

Nota del seu fill

Aquesta carta s'ha perdut, segurament quan jo exercia de sanitari, doncs la vaig passar a alguns malalts per a que els servís d'orientació. Certament, un malat de càncer va treure de la carta molta força per a acceptar la seva malaltia, i seguir treballant per als joves, en la docència, al meu costat.

Pregària als màrtirs

*Déu Omnipotent i Etern,
que heu concedit als Servents de Déu
Rafael García Segura
i companys, sacerdots i laics
de la Diòcesi de Lleida,
la gràcia de donar la vida
com a testimoni de la seva fe,
ajudeu-nos per a que,
a imitació seva,
sapiguem també nosaltres
ser fidels a la fe cristiana
en totes les circumstàncies de la vida,
i que puguem un dia venerar-los
com a màrtirs de l'Església.
Per la seva intercessió us demanem també...
(podeu expressar la gràcia que desitgeu)
Per Jesucrist, Senyor nostre. Amén.*

Aquest altre escrit és referent a la causa de beatificació de **Mossèn Pere Armengol i Martí**. Ens l'envia Paquita Guardiola Bergé, filla d'Anna Maria Bergé Mas, que va testimoniar en la causa del màrtir Pere Armengol. Resumim l'aportació que ens fa Paquita:

“La meva mare, a.c.s., era molt religiosa. Fa ja molt de temps va tenir un accident de cotxe, fent aquest tres tombs sobre si mateix fins que va parar. Conduïa el meu pare. Sempre ens havia explicat que, mentre girava el cotxe, li va demanar a la Verge Milagrosa, en qui tenia gran devoció, que es salvés el nadó, qui li posaria el seu nom en agraïment i així va ser.

Doncs bé; el 20 d'octubre de 2006, durant un viatge, a les 19:15 hores, va caure, donant-se un grandíssim cop al cap. Va quedar estesa a terra. Els amics de viatge que la van atendre en primera instància van ser una infermera jubilada i el seu marit metge. Aquesta senyora va explicar que no li va trobar el pols, li sortia una gota de sang de l'ull (fet molt greu), i el seu espòs comentà que fou tan fort el cop com per trencar-se el crani. Creien que estava morta. Al cap d'una estona

la meva estimada mare va aixecar el braç i es va posar la mà al cap. El meu pare, per telèfon, em va dir que els metges deien que li quedaven poques hores de vida. Jo vaig resar molt perquè no es morís, i, si era això el que Déu volia, que em pogués acomiadar d'ella.

A la UCI estava com en estat de coma; el pare va demanar que el mossèn de l'hospital li donés la unció dels malalts. A les poques hores d'haver-la rebut va obrir els ulls i mirava el sostre. Va estar molt greu fins el dia 7 o 8 de novembre, quan començà a parlar amb claredat; no se'n recordava de res de l'accident, però a tothom que entrava a l'habitació, la veïna de llit, les infermeres, els familiars de la veïna, els dos mossens que l'atenien i la combregaven cada dia, els metges, els explicava la història completa del nostre avantpassat, Mossèn Pere. L'estimava moltíssim i patia molt per ell. No enteníem per què s'emocionava tant, no ens ho va dir. Coneixent la meva mare, penso que, estant “morta” al moment de l'accident, li va demanar poder-se acomiadar de nosaltres.

Van ésser vint-i-cinc meravellosos dies. Va entrar en coma quan ningú de la família estava davant i va marxar havent rebut els Sant Sagraments; tenia una expressió dolça, plena de pau i felicitat.

Gràcies i Donatius

Per a **informació i comunicacions** de gràcies obtingudes a través dels 169 màrtirs de Lleida, adreceu-vos al telèfon 973 268 628.

Per a **donatius** per la Causa dels 169 màrtirs de Lleida, podeu fer l'ingrés als comptes:

«La Caixa»: 2100 0203 74 0200815168

Banc Sabadell Atlàntic: 0081 0455 91 0001207128

Sempre a nom de «Bisbat-Beatificació màrtirs de Lleida».